

братья та си, сынове те Исаиеви.

24 И като видѣ єдногѡ (ѡ роджатъ си) комѹто се стрѣваше ѿбѣда неправедниѡ, помогна мѧ, и сотвори ѡмощенїе за ѿбѣдимаго, понеже оубѣи ѡгуптанинатъ.

25 И мыслеше че ще да разымаєтъ братья та мѧ, защо Ер҃з чрезъ него вода та рѣка ще ѹмк дадѣ ѹзбавленїе: ѿбѣче ѿнъ не разымаєхъ (това нечи).

26 Бы оутрешніатъ дѣнь ѹмк се ѿвѣ когато се кѣраха, и накарѣ ги да се примиратъ,

и рѣче: вѣе сте братья, защо стрѣвате злѣ єдину драгимиѡ;

27 И ѿный щото чиниша злѣ на сосѣда си, ѡпаждѣ го, и рѣче: кой те постави начальникъ и сядѣа надъ насы;

28 Или искашъ ты да оубѣешъ и мѣне, каквото що оубѣи вчѣра ѡгуптанинатъ;

29 И побѣгнѣ ѡмощей ѿ това слово, и быдѣ пришлецъ въ Мадамска та земля, гдѣ то роди двѣ сѣны.

30 И като заминиша четыридесать годинъ, ѿвимисе љгѣл Г҃денъ въ пустынѣ та Синайска, въ пламень ѿгненїи, въ (єдинѣ) кѣпина којто горѣше.

31 И като видѣ ѡмощей ѿдешесе на видѣнїе то: и като пристајваше да разымає, дойдѣ мѧ гласъ ѿ Г҃да (којто говореше):

32 Йзъ самъ Ер҃з на твой тѣ ѿтцы, Ер҃з Авраамовъ, и Ер҃з Исааковъ, и Ер҃з Йаковъ: и растреperаце ѡмощей ѿ стрѣхъ, и не смѣше да глѣда.

33 Я Г҃дъ мѧ рѣче: ѹзѣй си ѿбѣща та ѿ нозѣ тѣ: защо то мѣсто то на којто стойши єсть земля свата.

34 Бидѣхъ, видѣхъ ѿзловленїе то на мой тѣ любите којто са во ѡгупетъ, и воздышашъ то ѹмк ѿхъ, и слѣзахъ да ги ѹзбавимъ: и сега єла, че да тѣ пратимъ во ѡгупетъ.

35 Тогдѣ ѡмоще, којто ѿфжрихъ, којто рѣкохъ: кој тѣ постави начальникъ и сядѣа; него Ер҃з прати (да вѣде) начальникъ и ѹзбавителъ съ рѣка та љгѣлова којто мѧ се ѿвѣ въ кѣпина та.

36 Той ги ѹзвѣде, като сотвори ѿдеса и знаменїа въ землю та ѡгупетска, и въ чернине море, и въ пустынѣ та, четыридесать годинъ.

37 Той є ѡмощей, којто є рѣклъ на сынове те Исаиеви: пророка вѣмы ще да воздѣйgne Г҃дъ Ер҃з вѣшъ ѿ вѣши тѣ братья, като мѣне: него да слѣшате.

38 Той є, којто є вѣлъ въ собранїе то въ пустынѣ та зѣдиѡ съ љгѣлатъ, којто мѧ говори на Синайска та горѣ, и зѣдиѡ съ наши тѣ ѿцы,